KEMAL TÜRKLER:
«REFERANDUM, GİZLİ OY-AÇIK SAYIM OLARAK YASALAŞMALIDIR»

YAZISI 7. SAYFADA

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

SAYI: 50 14 Şubat 1975

Emek en yüce değerdir

MADEN-İŞ

BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR

sendika seçme özgürlüğü için

BEKO İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ ZAFERLE SONUÇLANDI

Beko Teknik işyerinde çalışan 700 işçi bundan bir süre önce üyesi bulundukları Cevher-İş Sendikasından istifa ederek saflarımıza katıldılar.

Sendikamız bu işyerinde çalışan üyelerimiz adına Toplu Sözleşme çağrısında bulundu.

Cevher-İş Sendikası, işyerinde hiçbir üyesi bulunmadığı halde her zamanki gibi işi sahtekârlığa döktü. Sahte fişler düzenleyerek, işçi çoğunluğunun kendi sendikasına üye bulunduğunu iddia etti ve yetki itirazında bulundu.

Yetki ihtilâfını inceleyen Bölge Çalışma Müdürlüğü yaptığı incelemeler sonucunda, bu işyerinde hangi sendikanın Toplu İş Sözleşmesi yapmaya yetkili bulunduğuna dair bir karar veremedi.

Bunun üzerine İş Mahkemesine başvuran Sendikamız, yetki ihtilâfının mahkemece karara bağlamasını istedi.

Bölge Çalışma Müdürlüğünün Sendikamızı Toplu Sözleşme yapmaya yetkili kılmaması Beko Teknik'li üyelerimiz arasında büyük bir üzüntü yarattı. Çünkü işçiler topluca Cevher-İş Sendikasından istifa ederek sendikamıza üye olmuşlardı. Cevher-İş Sendikasının, işyerinde hiçbir üyesi kılmamıştı bütün işçiler bu gerçeği biliyorlardı.

İşin içinde bir sahtekârlık olduğunu anladılar.

ÜYELERİMİZ COPLANIYOR

Beko Teknik'li üyelerimiz kendilerinin Maden-İş'ten başka hiçbir Sendikaya üye bulunmadıklarını belirten birer dilekçe ile İş Mahkemesine başvurmak için topluca 17 Ocak 1975 günü Adliye Binasına geldiler. Ancak üyelerimiz burada «siz Adliyeyi basmaya mı geldiniz?» diyen panzerli ve elektrikli cop kullanan polislerle karşılaştı. Ve kadın erkek birçok üyemiz polisler tarafından cop-

Devamı Sa. 7,

BURSA İŞÇİSİ KARAR VERDİ: «SENDİKAMIZ MADEN-İŞ'TİR»

Bursa'da kurulu Maysan'dan sonra Robert Bosch, S.K.T., Mako, Renault, Tofaş işyerlerinde çalışan işçiler bir karar verdiler.

Bu karar kendilerini yıllardan beri patronlara peşkeş çeken sarı şebekelere cekil demekti.

Bu karar onların; söz ve karar sahibi olabilecekleri gerçek bir sendikada birleşmeleri demekti.

Kısacası bu karar; kendi işkollarının en güçlü sendikası olan Maden-İş'i seçmeleriydi.

Şimdiye kadar bir takım vaatler vermişti bu sarı şebekeler onlara. Hakkınızı alacağız demişlerdi... Fakat bu hak alma kavramı onların ağzında Toplu Sözleşmelerde işverenin verdiğini kabullenmek olmuştu. Artık bu sarı şebeke zincirini kırma zamanı gelmişti. Sonlarının geldiğini anlayanlar herzamanki oyunlarını, aldatmacalarını denediler. Denemesine denediler ama başarı sağlıyamadılar. Çünkü karşılarında artık sarı sendika ile gerçek işçi sendikasının ne olduğunu anlayan Bursa İşçisi vardı.

Uzun süredir Bursa'da sürdürülen yoğun örgütlenme çalışmaları sonunda Bursa İşçisini işverene peşkeş çeken bu sarı şebeklerden istifalar bir çığ gibi büyüyerek tamamlandı.

Bursa işçisinin devrimci saflarımıza katılması üzerine geçtiğimiz günlerde Genel Başkan Vekilleri; Hüseyin Ekinci, Bahtiyar Erkul, Örgütlenme çalışmalarını denetlemek, daha önce kurulmuş olan Örgütlenme Komitesinin 100'ü aşkın elemanıyla örgütlenme çalışma ve programlarını birlikte görüşmek ve düzenlemek üzere Bursa'ya gittiler.

Devamı Sa. 7,

çağdaş metal iş panik içinde

Çağdaş Metal-İş ismiyle Bursa'da faaliyet gösteren bir sendikanın Genel Başkanı Fehmi Işıklar, Bursa İşçisinin saflar halinde Maden-İş'e üye olmaya başlaması üzerine çok feci bir şekilde kederlenmiştir.

Bunun üzerine işçilerin parasıyla Bursa'da bir konser düzenleyip, neşesini bulmak isteyen Fehmi Bey, aynı zamanda işçi sorunlarının da tartışılacağı bu konsere, haddini bilmeyerek Genel Başkanımız Kemal TÜRKLER'i davet etmiştir.

Gönderdiği davetiyede, değerli ses sanatkârlarını da çağırmış bulunduğunu açıklayan Fehmi Beyin bu çok nazik daveti üzerine Kemal TÜRKLER kendisine aşağıdaki telgrafı çekmiştir.

Devamı Sa. 7,

Bursa işçisi sarı sendikalardan istifa ediyor

PENDİK'TE 2300 İŞÇİ DAHA MADEN-İŞ'E GELDİ

Pendik IV. Bölge Temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu **ALTAŞ (El Aletleri) ve Gücüm Civata** işyerlerinde çalışan 430 işçi topluca Metal-İş Sendikasından istifa ederek sendikamıza üye oldular.

Kendileriyle konuştuğumuz işçiler, Metal-İş'in gerçek bir sendika olmadığını, bu sendika tarafından kendilerinin sürekli olarak aldatıldığını söylemişler ve bölgelerinde faaliyet gösteren tüm sarı sendikaları yok etmek için başka işyerlerinde işçiler tarafından sürdürülen mücadeleye katkıda bulunacaklarını bildirmişlerdir.

Gerçek sendikanın Maden-İş olduğunu ve Maden-İş'e üye olmakla büyük mutluluk duyduklarını belirten işçiler kendi işkollarında çalışan tüm işçileri sarı sendikalarla mücadele etmeye ve Maden-İş'e üye olmaya çağırmışlardır.

Pendik IV. Bölge Temsilciliğimiz tarafından sürdürülen Örgütlenme çalışmaları çok kısa bir dönemde olumlu sonuçlar vermekte ve Bölgede sarı sendikalardan istifa ederek saflarımıza katılan işçi sayısı gün geçtikçe kabarmaktadır.

Aynı Bölgede kurulu **E.C.A.** işyerinde çalışan 260 işçi, sarı sendika olarak niteledikleri Otomobil-İŞ'ten topluca istifa etmişler ve yine topluca Sendikamıza üye olmuşlardır.

İşyerlerinde örgütlü hiçbir sendikanın bulunmadığı **Anten, Karmasan, Ev Aletleri ve Elsel** işçileri, işyerlerine herhangi bir sarı sendikanın sızmasına meydan vermeden sendikamıza üye olmuşlardır.

Pendik IV. Bölge Temsilciliğimize bağlı bu işyerlerinde çalışan işçiler adına yapacağımız Toplu Sözleşme için yetki beklemekteyiz.

Devamı Sa. 7,

DİSK'e SEKİZ SENDİKA DAHA KATILDI

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'na (Kısaca DİSK) 1974 yılı içinde yedi, 1975'in Ocak ayında da bir olmak üzere sekiz işçi sendikası daha üye olmuştur. Bu konuda basına ve TRT ye bir açıklama yapan DİSK Genel Sekreteri Kemal SÜLKER şunları belirtmiştir:

«DİSK'in savunduğu ilkeler ve toplu sözleşme döneminde uyguladığı yöntemler DİSK'e üye sendikalarda tabanın söz ve karar sahibi olduğu gerçeğini gözler önüne sermiştir. Böyle olunca gerçekten işçi haklarını savunan sendikalarda toplanan işçiler yöneticileriyle aynı görüşleri paylaşarak DİSK'e katılma kararları almışlardır. 1974 yılında SOSYAL-İŞ Sendikası, Bayındırlık işkolundaki BAYSEN-İŞ Sendikası, ağaç sanayii işkolundaki ASİS Sendikası, Türkiye Elektrik Kurumunda çalışan işçilerin kur duğu enerji işkolundaki TEK-İŞ Sendikası, PTT de çalışan işçilerin üyesi bulunduğu ÖZGÜR HABER-İŞ Sendikası, hastanelerdeki sağlık işçilerinin kurdukları HAS-İŞ Sendikası ve tarım işçilerinin üyesi bulunduğu Devrimci TOPRAK-İŞ Sendikası kongrelerinde DİSK'e katılma kararı almışlar ve DİSK Yönetim Kurulu da 1974 yılında bu yedi sendikayı DİSK'e üye kabul etmiştir.

Bu yıl içinde ise petrol rafinerilerinde ve ilâç işkolundaki güçlü sendikalardan biri olan PETKİM-İŞ Sendikası geçen hafta yaptığı kongrede DİSK'e katılma kararını almıştır. Önümüzdeki günlerde en az üç işçi sendikası daha DİSK'e katılma için karar verecek ve böylece DİSK'teki sendika sayısı 22'ye çıkacaktır.»

ASELEKTROD-MİMAS OTOYANSAN ve AYSAL'da YETKİ ALDIK

As Elektrod işçileri

Geçtiğimiz ay içinde saflarımıza katılan Pendik'te kurulu As ELEKTROD, MİMAS OTOYANSAN ve AYSAL işyerlerinde çalışan üyelerimiz adına yapılacak Toplu Sözleşme için yetki almış bulunmaktayız.

Ayrıca aynı Bölgede saflarımıza yeni katılan PRESİZ işyerinde çalışan üyelerimiz adına yapılacak Toplu Sözleşme için yetki beklemekteyiz.

EMEK ZİRAAT İŞÇİLERİ ARAMIZDA

Ankara II. Bölge Temsilciliğimiz sınırları içinde bulunan Emek Ziraat Aletleri işyerinde çalışan işçiler Devrimci saflarımıza katıldılar.

—Sendikamız II. Bölge Temsilciliği anılan işyerinde çalışan üyelerimiz adına Toplu Sözleşme yapmak için ilgili prosedürleri yürütmektedir. Bölge Çalışma Müdürlüğünden yetki kararı çıktığında sendikamızla işveren arasında Toplu Sözleşme görüşmelerine başlanacaktır.

Sendikamız Bölge Çalışma Müdürlüğünden Toplu Sözleşme yapma yetkisinin gelmesini beklemektedir.

ZATEL'DE TOPLU SÖZLEŞME İMZALANDI

Sendikamız IV. Bölge Temsilciliği sınırları dahilinde bulunan ZATEL PRES DÖKÜM SAN. ve Tic. A.Ş.'nde yapılan görüşmeler olumlu sonuç vermiş ve Sendikamız ile anılan işyeri arasında anlaşma olmuştur.

Varılan anlaşmaya göre sözleşme, 1/9/1974 tarihinden itibaren 2 yıl süre ile yürürlükte kalacak, toplu sözleşmenin 2. yılında (1/9/1975) asgari ücret saatte 600 kuruş olacaktır.

Üyelerimizin saat ücretlerine 1/9/1974'den itibaren 300 kuruş, sözleşmenin 2. yılında da 300 kuruş ücret zammı yapılacaktır.

Her yıl 60 günlük ücretleri tutarında ikramiye alacak olan üyelerimiz, 500.- er TL. yıllık izin ikramiyesi alacaklardır.

Kıdem tazminatlarının 30 güne yükseltildiği sözleşmede, yakacak yardımı her yıl için 900.- TL. olarak belirlenmiştir.

Her çocuk için ayda 25.- TL. çocuk zammı ve ayrıca çocukları tahsilde olan üyelerimize, yılda; ilk okul için 200, orta okul için 300, Lise için 500 ve yüksek tahsil için 750.- TL. tahsil yardımı ve üyelerimize günde bir öğün yemek verilecektir.

Bunlardan başka; evlenme, ölüm, doğum, vasıta v.b. sosyal yardımlar ile İş Emniyeti ve İşçi Sağlığı hakkında da üyelerimize hak ve menfaatler sağlanmıştır.

çümitaş işvereni işçiye baskı yapıyor

Adana - Mersin - Tarsus X. Bölge Temsilciliğimize bağlı Çümitaş işyerinde çalışma şartlarının kötü oluşu, iş sağlığı, iş güvenliğinin olmayışı Temsilciler aracılığıyla Sendikamıza bildirildi'

Boya kısmının atölye dışında açık bir alana alınması, fabrikanın ısıtma tertibatının olmaması, makinaların emniyet tertibatının bulunmaması yolundaki bu şikâyetler üzerine sendikamız ilgili kısımların tetkik edilmesi ve gerekli tedbirlerin alınması yolundaki isteğini Adana Bölge Çalışma Müdürlüğüne ve İş Güvenliği Müfettişliğine bildirdi.

Bu tür yasa dışı çalışma şartlarının olduğu işyerinde işveren bunlara ilâve olarak bir de üye ve Temsilcilerimize baskı yapmaya başladı. Sendikamız bu şikâyetleri Adana Sıkı Yönetim Komutanlığına ve Bölge Çalışma Müdürlüğüne bildirdi. Adana Sıkı Yönetim Komutanlığı konunun incelenmesi için Bölge Çalışma Müdürlüğüne talimat verdi.

Bölge Çalışma Müdürlüğü de konuyla ilgili müfettişini göndererek tahkikat yaptırdı. Yapılan tahikakatta üye ve Temsilcilerimizin şikâyetlerinin doğru olduğu saptandı. Tahkikatın neticesi Bölge Çalışma Müdürlüğünce Adana Sıkı Yönetim Komutanlığına bildirildi.

Bu yasa dışı uygulamaların yapıldığı Türkiye'de Biçerdöver İmâli sahasında önde gelen ve 350 üyemizin çalıştığı Çümitaş işyerinde sendikamız Toplu Sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamadığı için 7/10/1974 tarihinde grev kararı almıştı. Sendikamız Adana - Mersin - Tarsus illerinde Sıkı Yönetim uygulaması olduğundan 8/11/1974 tarihinde Sıkı Yönetim Komutanlığına fiili grev uygulamasına geçileceğini bildirdi.

Fakat Sıkı Yönetim Komutanlığı Sendikamız X. Bölge Temsilciliğine 1407 sayılı kanunun 3/f maddesi gereğince fiili grev uygulamasına izin verilmediğini bildirdi.

Sendikamız anılan işyerinde Sıkı Yönetim Komutanlığının grev uygulamasına izin vermesini beklemektedir.

İSKENDERUN BÖLGE TEMSİLCİLİĞİ KURULDU

Genel Yürütme Kurulunun 15/1/1975 tarihli kararı ile XVIII. Bölge Temsilciliğimiz İskenderun'da kuruldu. Kurulan XVIII. Bölge Temsilciliğimizin ilk Bölge Konsey toplantısına kadar Bölge Temsilciliğine Örgütlenme Dairesi Uzmanı Cengiz Turhan atandı.

XVIII. Bölge Temsilciliğimizin adresi :

Türkiye Maden-İş Sendikası

XVIII. Bölge Temsilciliği
Dumlupınar Mah. Ulu Camii
Cad. No: 113 Tel: 1716

ANADOLUDÖKÜM GREVİNDE 295 GÜN

İzmit VII. Bölge Temsilciliğimize bağlı Çiftliktepe'de kurulu bulunan Anadolu Döküm işyerinde çalışan 162 işçi 24. Nisan 1974 tarihinden bu yana grevdedirler.

Turhan Feyzioğlu'nun yakınları tarafından kurulan ve 1968'de üretime başlayan fabrika pik ve Çelik Döküm üretmektedir.

Kuruluşundan bu yana her altı ayda bir işçi çıkaran bu işyerinde yedi yıllık işçi sayısı on kişiyi geçmez.

Üretime geçer geçmez Hür Maden-İş denen sarı bir sendika, işçilere 50 Krş. zam alınca işyerinde Türkiye Maden-İş Sendikasının örgütlenmesini isteyen öncü durumundaki işçiler, 1970 yılında patronun şikâyeti üzerine Sıkı Yönetimce sorguya çekilmiş, bu arada bir çok işçinin işlerine son verilmiştir.

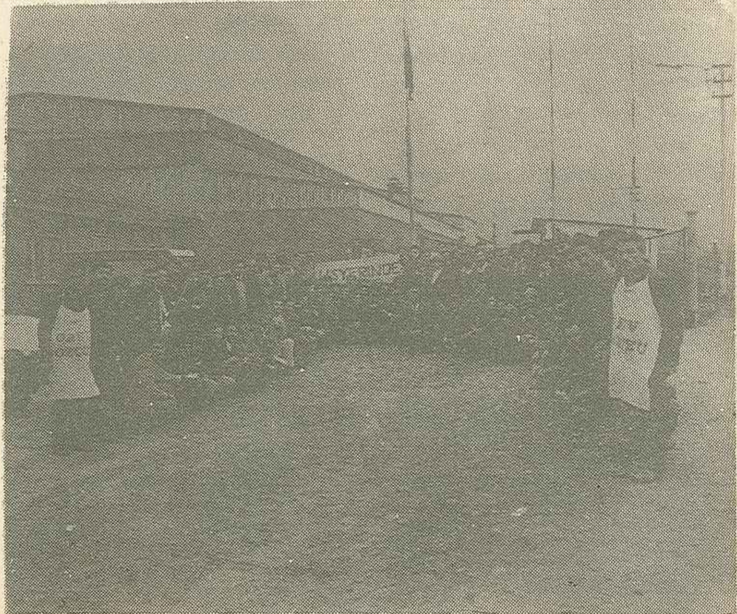
Daha sonra işverenin çeşitli baskılarıyla Sendikamıza üye olmuş olan diğer işçilerde, sendikamızdan istifaya zorlanmışlardır.

İşçiler patronun Türkiye Maden-İş'i tanıması için işi bırakmışlar, sekiz günlük direnişleri sonunda patronla yapılan 20 maddelik protokolle isteklerini kabul ettirmişlerdir.

1: Ocak 1974 tarihinde başlayan Toplu Sözleşme görüşmelerinde, bizim saat ücretlerine I. yıl üç, II. yıl üç lira isteğimize karşılık patronun her iki yıl için bir lira vermesi üzerine 13.4.1974'de aldığımız grev kararı 16.4.1974'te patrona tebliğ verilmiş ve 24. Nisan 1974 tarihinde bu işyerinde greve gidilmiştir.

Kendileriyle konuştuğumuz işçiler, «Bizim patronlarımızdan Meclis'te olanları da var. Bunlar yaptıkları kanunları kendi çıkarları doğrultusunda işletiyorlar.

Ancak biz greve bugün baş lamış kadar inançlı ve güçlüyüz. Gücümüzün kaynağı haklı oluşumuzdur. Sonuna kadar sürdüreceğimiz mücadelede bütünlüğümüzü kimse bölemeyecek, inancımızdan kimse bizi döndüremiyecektir. Dünü yaşadık bugün geldik. Bu gün mücadele vererek güzel yarınlara ulaşacağız» demişlerdir.

GÜLOK'TA TOPLU SÖZLEŞME İMZALANDI

Sendikamızia, I. Bölge Temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu bulunan GULOK ELEKTRİK SANAYİİ A.Ş. işyeri arasında devam eden toplu sözleşme görüşmeleri anlaşma ile sonuçlandı.

Anlaşmaya göre; toplu sözleşmenin süresi iki yıl olarak belirlendi. Asgari ücretler, sözleşmenin birinci yılında saatte 600, ikinci yılında ise saatte 650 kuruştur.

23/9/1974 tarihinden itibaren yürürlüğe giren toplu söz leşme ile üyelerin saat ücretlerine; I nci yıl 350 kuruş, II nci yıl ise yine 350 kuruş ücret zammı yapılacaktır.

Her yıl 2 maaşları tutarında ikramiye alacak olan üyeler, Şeker ve Kurban bayramlarında 1000.- er TL. ayrıca Bayram ikramiyesi alacaklardır.

Yıllık izne çıkan üyelerin, yıllık izin ikramiyelerinin 1000 TL.ye yükseltildiğini sözleşmede, yakacak yardımı 1250 TL. olarak belirlenmiştir.

Üyelerin kıdem tazminatları 35 güne yükseltilmiş, ayrıca üyelerimizin tahsildeki çocuklarına; ilk okul için yılda 250, Orta ve Lise için 400.- TL. Yüksek tahsil için 600.- TL. tahsil yardımı yapılacak, kendisi okula devam eden üyeler de bu tahsil yardımlarından yararlanacaklardır.

Üyelerimizin işyerine getirilip götürülmeleri işveren tarafından özel vasıtalarla temin edilecek ve üyelere doyurucu ve kaliteli bir öğün yemek verilecektir.

Sosyal Yardımlar ise;
Evlenmede 1000.- TL.
Doğumda 750.- TL.
Ölümde 5000 ve 750.- TL.
Çocuk Zammı ayda 25.- TL., olarak belirlenmiştir.

Sosyal hak ve menfaatler ile İş Emniyeti ve İşçi Sağlığı konularında da haklar sağlanan bu toplu iş sözleşmesinden (355) üyemiz istifade edecektir.

ELEKTROMETAL GREVİNDE 315 GÜN

Geçtiğimiz yıl Nisan ayında Toplu Sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlık çıkması üzerine greve giden Elektro Metal işçileri önümüzdeki günlerde bir gelişme olmassa 10 aydır haklarını vermemekte direnen işverene karşı, emeğin hakkının ve savunuculuğunun ne olduğunu göstermek, yaptıkları haklı mücadelelerini kamu oyuna daha iyi duyurmak için hafta içinde fabrika önünden Taksim'e kadar bir yürüyüş yapmak istemektedirler.

Silâhtarağa'da XIV. Bölge sınırları içinde bulunan (Motor Gövdesi ve Akis Kovanı üreten) Elektrometal'de çalışan 556 üyemiz 1974 yılında imzalanması gereken Toplu Sözleşmede saat ücretlerine 300-375 krş. zam yapılmasını, Kıdem Tazminatlarının her yıl için 45 gün olmasını Sosyal Hakların arttırılmasını istemişler, işveren ise eski Toplu Sözleşmeden bir kuruş fazla vermem diye diretince anlaşmazlık çıkmış sendikamız, 5.4.1974 tarihinde bu iş yerinde grevi başlatmıştır.

Önceki gün görüşmek üzere gittiğimiz kardeşlerimizi her zamanki gibi güvenli ve güçlü gördük. Kardeşlerimiz «286 gün değil 286 yıl da olsa direnmeye kararlıyız» diyorlardı.

İşyeri Baştemsilcisi «Sendikamız bizim haklarımızı mu hakkak alacaktır. Hepimiz tam bir dayanışma içindeyiz. Yılmıyoruz yılmayacağız da» derken Temsilci Halil Karakaya söze karışıp «Bizim bütünlüğümüzü kimse bozamaz. İşverenden istediklerimizi alıncaya kadar mücadelemize devam edeceğiz. Greve başladığımızdan bu yana her şeyin fiatı yarıdan fazla arttı Bu durumda bizim isteklerimizde değişme olması tabiidir. Sözleşmeyi ne kadar çabuk yaparsa işverenin kârı o kadar çok olacaktır. Bizim hiçbir kaybımız yoktur, olmayacaktır da. Sendikamız bizim bütün ihtiyaçlarımızı temin etmektedir. Biz yasal hakkımızı kullanıyoruz. Yasal yol ile hakkımızı, hak ettiğimizi istiyoruz» diyordu.

Evet haklıydı bilinçli işçi kardeşlerimiz. Grevin ilk gününde olduğu gibi bugünde kararlıydı haklarını almak için ve alacaklarda!

Kardeşlerimiz; «Grevin bu şekilde bitmesi bizim azmimiz, şuurluluğumuzu göstermektedir. Birlik ve beraberliğimizi hiç bir güç bozamayacaktır.» diyorlar fabrikalarında işgüvenliğinin olmadığını söylüyorlardı.

Grev çadırından ayrılırken, işçi kardeşlerimizden grev sürecince askerlik sırası gelen veya yurt dışına gitme olanağı bulup aralarından ayrılan olup olmadığını sorduğumuzda, «8 arkadaşımız yabancı ülkelere, 2 arkadaşımız da askere gitti. Bunun yanısıra 10 arkadaşımız evlendi ve de 120 arkadaşımızın erkek çocuğu, 76 arkadaşımızın da kızı oldu. Sizin anlayacağınız ordumuz çoğalmaya devam ediyor» cevabını aldık.

NEDEN MADEN-İŞ

İŞÇİLERİN SÖZ ve KARAR SAHİBİ OLMA İLKESİ

Hakkı Öztürk
Genel Başkan Vekili

Sendikamızın ilkelerinden biri de «işçilerin söz ve karar sahibi» olma ilkesidir.

Bu ne demektir?

Sendikal yönden (Organlar)

1 — Sendikamızın her kademesindeki organları işçiler kendi oyları ile oluşturmaktadırlar.

a) Ünite Temsilcileri,
b) Sendika temsilcileri.
c) Lokal Yöneticileri,
d) Bölge Temsilcisi,
e) Genel Merkez (Genel Yönetim, Yürütme, Denetim ve Onur Kurulları.)

Üyeler önce, fabrikalarda 20/1 işçiyi temsil edecek şekilde bir ünite temsilcisi seçer, seçilen bu ünite temsilcileri kendi aralarında, Baş temsilci ve Temsilcileri seçerler ve yine ana tüzüğümüz gereğince, yılda bir defa olmak üzere, Lokal kongresi yapmak suretiyle, lokal yöneticilerini oluştururlar Üyelerimizin seçmiş oldukları ünite, sendika temsilciliği, lokal ve bölge temsilcilikleri genel kongreyi oluşturur.

Yukarıda görüldüğü gibi, seçim yolu ile, sendikamızın bütün organlarının oluşmasında işçiler söz ve karar sahibidirler.

2 — Fonksiyonlar,

a-) Toplu sözleşmede, ilkeleri saptamak ve bu ilkeler doğrultusunda toplu sözleşme müzakerelerini yürütmek ve netice olarak sözleşmeyi imzalamak veya greve gitmekte yine işçiler söz ve karar sahibidirler. Yani işçiler yapılan oylama sonucunda, isterlerse sözleşme imzalanır, isterlerse o iş yerinde grev uygulanır. Alınan kararlar işçi sınıfının çıkarlarına ters düşecek şekilde ise o kararların uygulanmasına, sendikamızın yöneticileri kesinlikle engel olacaklardır. Çünkü «Tabanın söz ve karar sahibi olma» ilkesine aykırıdır.

O halde, işçi sınıfının politik ve ekonomik çıkarlarını amaçlıyan ve de ileriye dönük kararların alınmasında «İşçiler söz ve karar sahibidirler.» Bu kararların içeriği, günün koşullarına göre yasalar ve ana tüzüğümüz doğrultusunda, ileriye dönük olması kaçınılmazdır.

b-) Eğitimin içeriğini saptamak, bu konuda belirgin kararlar almak ve sendikanın organlarının bu kararlar doğrultusunda çalıştırmak örgütlenmesini ve emekçi sınıfların bilinçlenmesine ters düşen eğitim istekleri yapılamaz.

T. Maden-İŞ Sendikası, bu güne dek yaptığı uygulamalarda bu demokratik ilkeyi kıskançlıkla savunmuş, sendika yönetiminde işçilerin söz ve karar sahibi olmasını içtenlikle korumuştur. Bugün iş kolumuzda demokratik merkeziyetçiliği eksiksiz koruyan ve uygulayan tek sendikadır.

Sendikamız bu temel ilkesinin kendi bünyesinde uygulanmasına özen gösterdiği gibi, devlet yönetiminde de bu ilkenin uygulanmasını ısrarla istemektedir. Zaten işçi sınıfının kurtuluşu da buna bağlıdır. İşçi sınıfının öncülüğünde, tüm emekçi ve dar gelirli halkımızın devlet yönetimine demokratik yoldan gelmesi halinde (ki bu günler pek uzak olmasa gerek) kimse kimseyi sömüremeyecek, kimse vurgun vuramayacaktır. Yeraltı, yer üstü servetlerimiz, halkımızın yararına kullanılacaktır. Dış politikamız haysiyetli tam bağımsız ve demokratik olacaktır.

Diğer Sendikalar, tabanın, gerek sendika bünyesinde, gerekse devlet yönetiminde söz ve karar sahibi olmasını katiyen istemezler. (Madem ki işçiler bizi seçtiler, o halde biz istediğimiz şekilde karar verebiliriz.) demektedirler. Onun içinde zaman zaman işçi sınıfına ihanet etmektedirler. Türk-İş ve ona bağlı sendikalar bu uygulamanın içindedirler.

Türk-İş Yönetimi işbirlikçidir. Sermaye sınıfı ile ortak çalışmaktadır. Böyle bir çalışma ise işçi sınıfına ihanettir.

İşte sermaye sınıfı ve onun devlet yönetimindeki uzantısı olan iktidarlar, bu temel ilkeler nedeniyle sendikamıza ve üst kuruluşumuz olan DİSK'e bunun için düşmandırlar.

Baskılar ne olursa olsun Sendikamız ve DİSK bu ilkeleri daha da yaygınlaştıracak ve kıskançlıkla uygulamasına çalışacaktır.

Sendikamız işçilerin çalışma ve yaşama koşullarını geliştirmek için bir bütünleşme anlayışı içinde, gerçekçi bir tavır takınacak, tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesini uygulamaya büyük özen gösterecektir. O zaman İşçi Sınıfının öncülüğünde, tüm emekçi ve dar gelirli halkımız mutluluğa kavuşacaktır.

HELE BİR SÖYLEŞELİM

ROPORTAJ: NURULLAH ÖZKEPÇE

RESİM: (Soldan Sağa) 1) Cengiz Bayır (Temsilci 2 yıldır Erka'da çalışır) 2) Bayram Özdemir (Temsilci 4 yıldır Erka) 3) Osman Gök (Baş Temsilci 18 aydır Erka) 4) Halis Kılıç (Temsilci 3 yıldır Erka) 5) Beşir Dönmez (Temsilci 6 yıldır çalışır.)

Ayaktakiler: Hasan Yıldız (1 yıldır İTO'da) Orhan Yıldırım (2 Yıldır İTO'da) Veli Öztürk (İTO'da)

Emekçi kardeşlerimiz gazetenin 1975'in ilk sayısında hele bir söyleşelim köşesini sendikamız (Topkapı-İst) 1. Bölge Temsilciliğine bağlı Erka Balata işyeri temsilcileri ve işçi arkadaşlarımızla yaptığımız sohbete ayırdık.

Emekçi Arkadaşlarım. Bugün hepiniz sendikamız Maden-İş'in saflarındasınız. İsterseniz biraz geriye dönelim. Bu ana gelinceye kadar neler çektiniz? Nasıl örgütlendiniz? Maden-İş'ten önce hangi sendikaya üye idiniz? Niçin ayrıldınız? Birlikte şöyle bir söyleşelim.

MEHMET ÇOLAK: «ÖNCE 5 KİŞİYDİK BUGÜN 800 KİŞİYİZ.»

«Ben örgütlenme çalışmalarımızın ilk günlerini anlatmak isterim. İlk çalışmalarımız 1974'ün Martında başlar. Bir arkadaşımızın öncülüğüyle beş arkadaş Maden-İş'e üye olduk. O sıralar işyerinde sendika olarak Çelik-İş vardı. Sayımız arttıkça tedirginleştiler. Baskı ve türlü tertipler başladı. Önce 3 sonra 27 arkadaşımız işten çıkarıldı. Fakat kararlıydık. Bizi yıldıramadılar. İlk başta 5 kişiydik bugün 800 kişiyiz.»

OSMAN GÖK: «ÇELİK-İŞ SÖZLEŞMEYİ TELEFONLA YAPIYORDU»

«Biz gerçek işçi sendikası olarak Maden-İş'i gördük. Toplu sözleşme yaptığı işyerlerine baktık. Hepsi biz işçilerden yana idi. Hepsinde işçilerin istekleri yer alıyordu. İşçiler alınan haklara rıza gösterirse toplu sözleşme imzalanıyor, göstermezse grev yapıyor ve tüm hakları alana dek grevini sürdürüyordu.

Oysa Çelik-İş'in ve onun gibi tüm sarı Sendikaların bugüne kadar biz işçilerden yana bir tek toplu sözleşme yaptığını görmemiştik. Onlar sözleşmeyi telefonla yapıyorlardı. İşçi ne olup bittiğinden habersizdi. Onların yaptığı sözleşme işçiyi değil; işvereni ve kendilerini memnun ederdi.

Arkadaşlarım! 1974'ün üzerine yıktığı tüm sorunlarıyla yeni bir yıla girdik. Sizlerden 1975'den ne beklediklerinizi öğrenmek isterim?

CENGİZ BAYIR: «1975 REFERANDUM HAKKININ ALINDIĞI YIL OLMALIDIR.»

«İşçilerin sendika seçme özgürlüğü Anayasada teminat altına alınmıştır. Ancak uygulama da gerek işverenler gerekse sarı sendikalar işçilerin gerçek sendikalarda örgütlenmelerini, istediği sendikayı seçmelerini engellemekte, toplu sözleşme yapma yetkisinin tespitinde görülmemiş sahtekârlıkları büyük bir yüzsüzlükle sergilemektedirler. İşçi sınıfının bu tür baskı ve düzenlerden kurtulabilmesi ancak toplu sözleşme yapma yetkisinin tespitinde Referandum yani ilgili işçilerin gizli oy, açık sayım yoluyla oylarına başvurma hakkının alınması ile olacaktır.»

HALİS KILIÇ: «LOKAVT YASAKLANMALIDIR»

«Biz işçiler insanca yaşamak için yaptığımız ekonomik mücadelemizde işverenlerin bize karşı bir tehdit aracı olarak kullandıkları lokavt'ı greve eşit bir hak olarak sayımıyoruz.

İşçileri açlığa mahkûm eden ve üstelik Anayasada teminat altına dahi alınmayan Lokavt mutlaka yasaklanmalıdır.»

Örgütlenme çalışmalarının hızla yürütüldüğü yine 1. Bölge temsilciliğimiz sınırları içindeki İTO işyerinden Orhan Yıldırım, Hasan Yıldız, Veli Öztürk arkadaşlarımız da sohbetimize katıldılar.

HASAN YILDIZ: «1975'DE GENEL GREV HAKKI ALINMALIDIR»

«1975 Sosyal, Kültürel, Ekonomik ve Politik açıdan işverenlere nazaran zayıf olan işçi sınıfının genel grev hakkını aldığı yıl olmalıdır.

Hak alma mücadelemizde sermaye sınıfının karşısına genel grev hakkını alarak çıkmalıyız.»

Sohbetimize katılan bütün emekçi arkadaşlarımız dile getirdikleri işçi sınıfının sorunlarının yanısıra hükümet bunalımına da değinmişler ve 1975'te işçiden yana bir hükümetin kurulması için ERKEN SEÇİMİN zorunlu olduğunu belirtmişlerdir.

KUMRULSAN, MOTOSAN ve ERKOÇ İŞÇİLERİ ARAMIZDA

Safraköy XVI. Bölge temsilciliğimiz sınırları içinde kurulu bulunan Motosan işçileri ile 18.1.1975 tarihinde bir toplantı yapıldı. Toplantıya XVI. Bölge temsilcimiz Hanefi Öztürk ve Motosanda çalışan işçi arkadaşların tamamı katıldılar.

İşyerlerinde imza sahtekârlığı yaparak yetki almakla ün salmış olan Metal-İş Sendikası, geçen dönemde de bu işyerinde sahte imza ile yetki almış ve işçilerin isteklerı dışında sözleşme imzalamıştır.

Metal-İş tarafından yapılan sözleşmeleri yakında bitecek olan Motosan'da çalışan bilinçli işçiler, geçtiğimiz günlerde sarı sendikanın tüm baskılarına rağmen tam bir inanç ve beraberlik içinde Metal-İş Sendikasından istifa ederek sarı sendika çemberini kırmışlar ve topluca «İşçilerin söz ve karar sahibi olduğu örgütümüzün Demirimci saflarına katılmışlardır.

Yapılan bu toplantıya ayrıca Orgütlenme Dairesi Müdürü Nurettin Çavdargil katılmış ve işçilere sendikanın Ana Tüzüğü ve eylemleri hakkında bilgi vermiştir.

Ayrıca XVI. Bölge Temsilciliğimizin Örgütlenme çalışmaları sonunda, işyerlerinde hiç bir sendika bulunmayan Kumrulsan ve Erkoç işçileri de saflarımıza katılmışlardır.

EĞİTİM ÇALIŞMALARIMIZ

Sendikamız Eğitim Dairesi tarafından plânlanan Eğitim çalışmaları devam etmektedir.

Öncelikle seminerlerden geçmemiş sendika Baştemsilcileri ile Sendika Temsilcilerinin katıldığı Hafta Sonu Yetiştirme Seminerlerinde, Sendikaların Doğuşu, Sendika Tipleri, Sendika ve Siyaset, Milli Gelir ve Dağılımı, Emek, Ücret Kavramları, Sosyal Güvenlik, Sosyal Adalet ve bu Kavramların Anayasadaki yeri gibi konular yanında, Türkiye Maden-İş Sendikasının Organik Yapısı, Türkiye Maden-İş Sendikasının Temel Amaç ve İlkeleri, Toplu Sözleşme İlkeleri ve Sendikanın Dairesel çalışmaları ders olarak işlenmektedir.

Pendik, Ankara ve Eskişehir'de yapılan seminerleri büyük bir ilgi ile izleyen üyelerimiz, Eğitim Dairesince yapılan sözlü ve yazılı değerlendirmelerde, Eğitim çalışmalarının çok yararlı olduğunu belirtmekte ve daha üst düzeyde düzenlenecek seminerlere katılmak istemektedirler.

Önümüzdeki aylarda Eğitim çalışmaları tüm Bölgeleri içine alan bir yaygınlık kazanacaktır.

Resimde Pendik Bölgesinde düzenlenen seminere katılan üyelerimiz görülüyor

DEMİR DÖKÜM İŞÇİLERİ İLE BİR TOPLANTI YAPILDI

Silâhtarağa Mehtap Sinemasında Türk Demir Döküm işçileriyle 12.1.1975 tarihinde bir toplantı yapıldı. Toplantıya Genel Yürütme Kurulu üyelerinden Mehmet Ertürk, Hüseyin Ekinci, Şinasi Kaya Örgütlenme Dairesi Uzmanlarından Murathan Bedel, Cengiz Turhan ve XIV. Bölge Temsilcisi Celâl Alçınkaya katıldılar.

İşveren sarı sendika ikilisinin oyunlarını duyurmayı amaçlayan bu toplantıyı Şinasi Kaya açtı ve Hüseyin Ekinci yönetti. Bu toplantıda söz alan 21 işçi kardeşimiz kendilerine oynanan kirli oyunları tek tek açıkladılar. Ve sarı sendikaları kimin önderliğinde ve ne şekilde olursa olsun işyerine sokmamaya kararlı olduklarını ve bu mücadelelerini herzaman sürdüreceklerini belirttiler.

İşveren ve suç ortağı sarı şebeke «böl ve yönet» taktikleriyle Demir Döküm işçisini türlü etnik gruplara bölüp güçsüz duruma sokmak ve bu durumdan faydalanarak iğrenç oyunlarını sahnelemek istemektedirler.

Tüm acı gerçekleri bir bir yaşayan Türk Demir Döküm İşçileri inançlarını, kararlılıklarını şöyle dile getirdiler:

«Kabuklarını kırarak çıkan civcivi tekrar kabuğuna koymak nasıl olanaksızsa 1969'da sarı şebekeden oluşan kabuğu kıran Türk Demir Döküm İşçilerini de tekrar eski günlere götürmeye hiç kimsenin gücü yetmiyecektir.»

Son olarak Türk Demir Döküm'de tezgahlanan bu iğrenç olayların kurbanı olup işten atılan Sami Seyrek arkadaşımız tüm içtenliğiyle emekçi arkadaşlarına şöyle seslendi:

«Ben Mekanik Atölyenin Ünite Temsilcisiyim. Maden-İş Sendikasının Fabrikamızda Örgütlenmesi için 1969 Yılında verdiğimiz topyekün mücadelede sıra neferiydim. Biz tüm Demir Döküm İşçileri Maden-İş'in ilkelerine tam bir inançla bağlıyız. Ne varki işyerinde bazı sarı sendika ajanları bizim birliğimizi bozmak gafletine düştüler ve sarı Otomobil-İş Sendikasını fabrikamıza sokmak istediler.

Onlar inancın yerleştiği yüreklerden, gerçeği gören gözlerden, olanları tüm açıklığıyla anlayan beyinlerden tüm bunları kaba kuvvetle sökebileceklerini zannediyorlardı. Fakat karşılarında 1969'dan daha güçlü daha inançlı 2500 Demir Döküm İşçisi vardı.

Mücadelemiz sarı sendikaları yok edinceye kadar sürecektir.

İŞÇİNİN KONULARI

GENEL GREV NEDİR?

Grev işçi sınıfının kapitalist toplumlarda haklarını alabilmek için sahip bulunduğu sınıfsal bir mücadele aracıdır.

İşçi sınıfının uzun mücadeleler sonucu elde ettiği bu sınıfsal mücadele aracı onu, üretim araçlarına (Yani fabrikalara büyük topraklara, madenlere) sahip olan zengin sınıf burjuvaziye karşı güçlü kılma açısından büyük bir önem taşır.

Grev işçilerin topluca işi bırakmak suretiyle üretim araçlarının sahiplerini güç durumda bırakarak haklarını alma olayıdır. Grev kapitalist ülkelerde siyasi iktidarı elinde bulunduran burjuvaziye karşı işçi sınıfının kullanmış bulunduğu etkin bir mücadele aracıdır.

Grevler:

1) Ekonomik grev,
2) Destek grev,
3) Genel grev olmak üzere üç türlüdür.

1 — EKONOMİK GREV:

Dar anlamda belirli ekonomik çıkarların sağlanması için yapılır. Bu tür grevler yoluyla işçiler ücretlerine belirli miktarlarda zam alırlar. Fakat hızla artan hayat pahallılığı alınan bu hakları çok kısa bir zamanda silip süpürür. Ekonomik Grev uzun vadeli olarak işçi sınıfının hayat şartlarını geliştiremez.

2 — DESTEK GREV:

Dar anlamda belirli bir Ekonomik çıkarı sağlamak için yapılan bir grevi desteklemek suretiyle aynı ekonomik amaca yönelmemiş işçilerin işi bırakmaları olayıdır. Bu tür grev işçi sınıfının sınıfsal dayanışma sağlaması açısından büyük önem taşır. İşçiler Burjuvaziye karşı sınıf dayanışması yaparak diğer işçi kardeşlerinin hak alma mücadelesinde onların yanında olduğunu gösterirler. Ülkemizde bugün işçi sınıfımızın bu en tabi hakkı hâlâ yasal olarak tanınmamıştır.

3 — GENEL GREV:

Genel grev dar anlamda ekonomik belirli bir amaca yönelik olmayan işçi sınıfının siyasi yapıyı etkilemede ve demokratik haklarını savunmak için giriştiği, işçi sınıfının sınıfsal amaçlarını gerçekleştirmek için sadece bir iş yeri yahutta iş kolunda olmayan bütün ülke çapında bütün işçilerin topluca işi bırakmaları eylemidir. Bu tür mücadele, tüm işçi sınıfının ortak davası, ortak mücadelesidir. İşçilerin bu eylemi yani bütün ülke çapında işi bırakmaları, hakim sınıfların, işçi sınıfını daha fazla sömürmek ve tahakkümü altına almalarını protesto etmek, içindir.

Sınıf çıkarlarını daha etkin olarak savunmak demokratik hakların alınmasını sağlamak için çok güçlü bir mücadele aracı olan genel grev ülkemiz işçi sınıfına, kapitalist sömürü düzeni ve onun egemen sınıfı olan burjuvazi tarafından tanınmamıştır.

Türkiye İşçi Sınıfı olarak biz emekçilerin en doğal hakkımız olan genel grev hakkının tanınması için daha etkin mücadele etmemiz gerekmektedir. Bugün ülkemiz işçi sınıfı için Genel Grev hakkının yasalar tarafından tanınmış olması, Referandum ve diğer haklarımızın alınabilmesi için çok büyük önem taşımaktadır. Bugün eğer Türkiye İşçi Sınıfının büyük bir bölümü sarı şebekeler tarafından toplu sözleşmeler yolu ile patronlara peşkeş çekiliyorsa ve yine biz işçiler iş kanunundaki 24, 17, 13. maddeler sayesinde patronlara ve onun uşaklarına eli bağlı divan durmaktan ileri hiç bir şey yapamıyorsak ve buna benzer bütün anti-demokratik yasalara sesimizi çıkaramıyorsak elimizde Genel Grev gibi etkin bir mücadele aracından yoksun oluşumuzun bunda büyük payı vardır. Öyleyse Türkiye'mizde tüm emekçi halkın emekten yana aydınların, öğrenci gençliğin ve başta işçi sınıfının (Çünkü köklü her mücadelede bunun önderliği gerekmektedir.) Genel Grev hakkımızın tanınması için daha etkili mücadele etmesi gerekmektedir.

Genel Grevin öteki Grev türleri gibi ekonomik değil de Politik bir nitelikte olması, işçi sınıfının mevcut sömürü düzeninde Politikada daha etkin bir güce sahip olmasını ve politik hayatla sınıfsal çıkarları için daha bilinçle mücadele etmesini sağlar. İşçi sınıfımızı bugün Türk-İş ve Egemen sınıf olan Burjuvazi, partiler üstü politika yutturmacası ile politikayla ilgilenmesini önlemek istemektedir. Bu, Türk-İş'in sarı yüzünü en açık bir şekilde sergiliyen bir gerçektir. İşçilerin siyasetle uğraşmamalarını istemek, onların kayıtsız şartsız sömürgenlere köle edilmesinden başka bir şey değildir. İşçiler Parlamentoya girmedikçe onlardan yana yasaların çıkarılması mümkün değildir. İşçi sınıfı yasa yapan organlara sınıf olarak ağırlığını koymadıkça egemen sınıflar tarafından daha fazla baskı altında tutulur. Ve daha fazla ezilir. Onun için işçiler olarak Genel Grev hakkımızın yasalaşması yolunda daha etkili mücadele etmemiz gerekmektedir.

DÖKÜMAY GREVİNDE 100 GÜN

Bahçelievler'de Emaye Döküm üzerine sıhhî tesisat, mutfak eşyası ve soba imâl eden Dökümay Fabrikası işçilerinin grevi devam ediyor.

I. Bölge Temsilciliğimize bağlı Dökümay A.Ş. işyerinde geçen yıl, Toplu Sözleşme görüşmelerinin anlaşmazlıkla neticelenmesi üzerine işçilerin 8. Kasım'da başlattıkları grev 100. günündedir.

Kendileriyle konuştuğumuz grevci Dökümay işçileri, gazetemizde aynen yayınlanmasını istedikleri şu sözleri söylediler.

«Mücadelemiz ekonomik bir mücadeledir. Ancak biz bunu politik mücadeleyle birlikte sürdürüyoruz. Grevimiz 1872'de Tersane işçilerinin başlattığı haklı mücadelenin devamıdır. Türkiye İşçi Sınıfı, sermayeye karşı verdiği bu haklı mücadelede er geç zafere ulaşacaktır.

Biz grevci Dökümay işçileri olarak 1975 yılını;

1 — Genel grev hakkının tanındığı ve Lokavt'ın yasaklandığı,

2 — Referandum'un yasalaştığı,

3 — Türk Ceza Kanunundan 141 ve 142. ci maddelerin kaldırıldığı,

4 — Seçimin bir an evvel yapılarak, emekçiden yana bir iktidarın başa geçtiği,

Bir yıl olarak görmek istiyoruz.»

Dökümay işçileri daha sonra şöyle dediler.

«Tüm sömürülenlere sesleniyoruz. Bu güne kadar kâfi derecede sömürüldük. Ekonomik sömürüyle bağlandık. Artık emekçi sınıf bu zincirleri kırmalıdır.

1975 yılı kulak çekilen yıl değil, tokat atılan yıl olmalıdır.»

yarışmaya gelen şiir

BÜYÜK KAVGA

İşçi Şükrü Alkan
Çelik San.

Bu kavgada kardeşim elbette
düşecek
birimiz.
Bu kavga yeni değil,
Ezelden süre gelmiş.
İçin için yakıyor bizi.
Bizim hamurumuz başka
maddeden yoğrulmuş.
Çift sürmesini öğrendik önce
Sonra...
Ekmeğimizi aldılar
Ağalar.
Döküldük yaprak yaprak
gurbete.
Biz Avrupa'da, Türkiye'de
biz Libya'da.
Döküm de biz,
İskele, liman vesaire,
Nöbette biz.
Bu memleketin şah damarları
Bizimle atar.
Bir gün gelir dökülürüz
Kapı önlerine...
Kavga büyür diş diş
kardeşim.
Kurşunlar sıkılır üzerimize,
Coplar iner tepemize,
Kanlar içinde biz,
Bu memleketin
Şahdamarlarıyız.
Bu kavga, büyük kavga
«Bir gün mutlaka ....»
Kardeşim

tekmet-İş, işçiye ihanet etti

Kartal Tuzla'da kurulu RESİZ fabrikasının işvereni iki yıldır işçilerin sigorta primlerini kuruma yatırmamış ve iş yerinde iki yıldır yetkili sendika olan Tekmet-İş Sendikası, işçilerin en hayatî konusunda işverene kanat germiş, onu yetkili makamlara ihbar etmeyip, işçilere ihanet etmiştir.

SSK Kadıköy Şubesine bağlı PRESİZ işyerinde örgütlenme çalışmaları yapan Pendik 4. Bölge Temsilciliğimiz, adı geçen işyerinin, 1972 yılının 6. ayında kanun kapsamına alındığı halde bildirge vermediğini ortaya çıkarmıştır.

Olayın meydana çıkması sendikal nedenle işten atılan Hasan Çam ve Celâlettin Erdem isimli üyelerimizin yatırılmayan sigorta primlerinin kontrolü sırasında olmuştur. Kuruldğu günden bu yana faaliyette olan işyerinin, işçilerin bildirgelerini vermemesi ve sigorta primlerini yatırmaması en çok 1975 yılında emekli olacak olan sigortalı işçileri zarara uğratacaktır. Zira son beş yılın prim ortalaması emekli aylığına doğrudan etkili olacaktır.

Sigorta primlerini işçilerden kestiği halde bunları kuruma yatırmayan işveren, sendikamızca SSK Kadıköy şubesine ihbar edilmiş olup, hakkında tahkikata başlanmıştır.

bize gelen işçi mektupları

İşçi Arkadaş,

«Ereğli'de sendikal mücadelenin hız kazandığı son günlerde sermaye sınıfının tezgahladığı bazı oyunların sahneye konulmak istendiğini görmekteyiz.»

Patronların, para babalarının, karaborsacıların temsilcileri durumundaki siyasilere karşı açıktan onlardan yana olduklarını açıklamak çıkarlarına ders düştüğünden, partilerüstü politikayı benimseyen sendikalar, gerçek işçi sendikaları olamazlar. Sömüren, ezen kesimin temsilciliğini yapan, onlar tarafından kurdurulan, ve desteklenen sarı sendikalar işçilere ihanet içindedirler. Çeşitli yerlerde işçileri satmış, gereğinde ileride de satacak olan bu sendikaları iyi tanımak ve bunlara karşı en keskin şekilde mücadele etmek zorundayız.

Erdemir patronlarınca kurdurulan ve desteklenen Çelik-İş'in idarecileri beni üyesi olmadığım halde yüksek fırın temsilcisi ilân ettiler.

Ben Aydın KARADAĞ, gerçek yerleri patronların ve onların siyasi örgütlerinin yanında olan Çelik-İş'in ve Erdemir patronlarının niteliklerini yiğit Erdemir işçisine hak larımızın gerçek savunucusu MADEN-İŞ'in bir üyesi olarak teşhir etmeyi görev sayıyorum.

Karaborsacıların, vurguncuların, patronun ve onların siyasal örgütlerinin her türlü desteğini gören Çelik-İş yöneticileri Erdemir işçisinin haklarını savunamazlar. Çünkü sermayenin çıkarlarını işçinin ekonomik çıkarından üstün gören ve onların desteğiyle kurulan bir sendikada Erdemir işçisinin yeri olamaz ve aynı sendikanın Ereğli şube yöneticilerinden bazıları 14 Ekim genel seçimlerinden önce Belediye hoparlörlerinden çalışanlara karşı olan bir siyasî örgüt adına yaptığı konuşmada Türk Emekçilerine grev ve toplu sözleşme hakkını veren 274 ve 275 sayılı yasaları Türkiye'ye komünizmi getirecek yasalar olarak nitelendirmiştir. Biz Erdemir işçileri bu örgütlerin işçi çıkarlarını ne derece savunduklarını yakın geçmişte verdiğimiz mücadelede gördük.

İşçi Arkadaş,

Bizim gerçek yerimiz devrimci örgütlerdir. Maden-İş senin öz yuvandır. Senin verdiğin yetkiyle, hakkını geçmişte olduğu gibi gelecekte de kopara kopara alacaktır.

NE MUTLU PATRONUN İŞÇİYİ SÖMUREMİYECEĞİ TÜRKİYE İÇİN UĞRAŞ VERENLERE.»

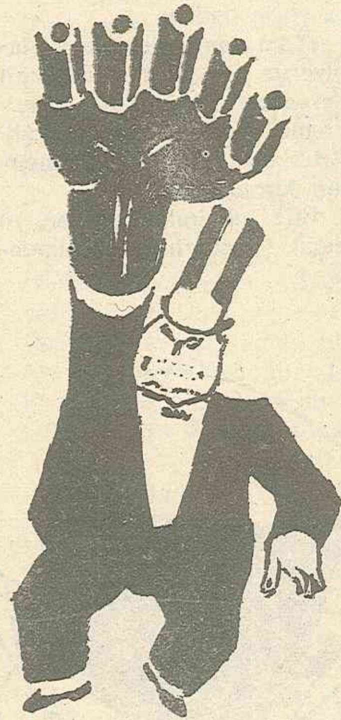
Saygılarımla,

T. Maden-İş Sendikası üyesi

Aydın KARADAĞ

1929 BUNALIMINA DOĞRU

sina pamukçu

Günümüzde fiyatlarda ve işsiz sayısındaki bu korkunç artış ve eldeki stokların yığınlaşması karşısında yeni bir 1929 ekonomik bunalımının ufukta belirmiş olduğu söylenmektedir. Bilindiği gibi, 1929-1932 yıllarında sanayi üretiminin hızla düşmesi ve paranın değerini büyük ölçüde yitirmesi sonucu başta Amerika olmak üzere kapitalist ülkeler büyük bir ekonomik çöküntüye uğramıştı.

Bir zamanların «ekonomik mucizeler» ülkesi olan Batı Almanya'da işsizlerin sayısı son 15 yılda en yüksek düzeye ulaşarak 1 milyonu bulmuştur ve bu sayının daha da artması beklenmektedir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde ekonomik durum son 25 yıl içinde en tehlikeli dönemine girmiştir. Bu durumun önümüzdeki aylarda daha da ağırlaşacağı ve %7'yi aşacak olan işsizlik oranının ülkeyi büyük bir sosyal bunalıma iteceği belirtilmektedir.

İngiltere, Fransa, İtalya ve öbür kapitalist ülkelerdeki durum da bunlardan farksızdır.

Kapitalist ülkelerin içinde bulundukları bu bunalımın sorumlusu izlenen politika ve daima daha fazla kâr sağlamaktan başka bir şey düşünmeyen çokuluslu firmalardır.

İşçiler, kendi sorumlulukları dışında meydana gelen bir ekonomik bunalımın bedelinin kendilerine ödettirilmesini önlemekte kesin olarak kararlıdırlar ve bu uğurdaki mücadelelerini uluslararası işbirliği ve dayanışma ile de güçlendirmektedirler. Gerçekten de bunalım uluslararası bir nitelik taşımakta ve işçiler benzeri tehlikelerle karşı karşıya bulunmaktadırlar.

Bunalımdan zarar görenlerin başında bu ülkelerde çalışan yabancı işçiler gelmektedir. Bu yüzden yabancı işçilerin üzerindeki baskılar artmaktadır. Amaç bunalımın yükünü önce yabancı işçilerin, daha sonra da yerli işçilerin sırtına yüklemektir.

Bugün Batı Almanya'da işsiz kalan Türk işçilerinin sayısı 50 bini bulmuştur. Bu sayının daha da artacağı kesindir. İsviçre, Hollanda gibi yabancı işçi çalıştıran ülkelerdeki durum da hızla Almanya'daki duruma dönüşmektedir.

Türkiye açısından da sorunun bir çözüme kavuşturulması için Türkiye'nin bağımsız sanayileşmeye girmesinden ve tüm işçilerimize kendi yurtlarında iş sağlamaktan başka çıkar yol yoktur.

Bunca yıl kapitalist yoldan yürüyerek dünya ve Türkiye işte bugünki çıkmaz sokağa geldi. Bu çıkmazdan kurtulmak için en çok sosyal üretimi hedef alan, planlı toplumcu bir yol izlemekten başka çare kalmamıştır.

HİKAYE

ÖLMEMEK İÇİN

Çatlak dudakları arasında taa köyünden tuturduğu yanık bir türküyle gözleri çukurda, şakak kemikleri çıkmış, çelimsiz Irgat Apo, teraen ve kirden kenarları yağ tutmuş kasketini eline aldı. Köyünden kendisini İstanbul'a getiren kara trene uzun uzun baktıktan sonra yüzünde ne yapacağını bilmezliğin ifadesiyle Haydarpaşa Garında kalabalığa karıştı.

Apo, tüm güzelliklerin karaya boyandığı ancak umutların karartılamadığı bir yerden geliyordu. «Belki biz de güleriz kadınım» demişti. Doyarız demişti. Hele bıraktı ben de gideyim şu cavır ellerine demişti. Erkeği böyle isterse he! demek Dudu kadına düzmez miydi?

Koca kentte aç acına geçen üçüncü ayın sonunda «Apo! Sen Almanya'ya gidemezsin» dediler. «Çünkü senin dişlerin çürük, ciğerlerinde duman var» dediler. Artık nasıl dönsündü köyüne? Gitmeyecekti ve burada kalıp iş arayacaktı.

Birgün yarın gel, işbaşı yap! dediler Apo'ya. O an hayata nasıl yeniden doğmuş gibiydi. Nasıl neşeyle parlamıştı gözleri. Kadınına göndereceği mektupta «geçti artık üç ay boğaz tokluğuna çalışıp, dokuz ay aç yattığımız günler» diyecekti.

O akşam uyku girmedi gözlerine. Köyünü düşündü. Çocuklarını düşündü. Burada geçirdiği ve geçireceği günleri düşündü. Almanya'yı hiç düşünmedi. Ve birşey daha düşündü Apo. İşe girmek için imzaladığı kâğıtlar arasındaki bilmem ne sendikasının üye kayıt fişini. İşverenin, bu kâğıdı da imzalamazsan seni işe almam dediğini düşündü.

Eliyle bir düğmeye, ayağıyla bir pedala basan Apo, buzdolaplarına şekil veren, bakımsız, külüstür bir presin önünde iki amaçlı bir kavgaya girmişti. Birincisi; kafasını presin altına kaptırarak ölmemek için, ikincisi; buna rağmen çalışıp aç kalmamak yine ölmemek için.

....

Bir gün fabrikada aniden bir ses yükseldi. Tüm makinaların çıkardığı gürültüleri bastıran sesiyle bir işçi şöyle bağırıyordu. «Arkadaşlar! önümüzdeki ay Toplu Sözleşmemiz yapılacak. Bundan önceki Toplu Sözleşmelerimizi zorla üye ettirildiğimiz Sarı-İş Sendikası imzaladı. Ve hepimizin bildiği gibi ne ücretlerimize doğru dürüst zam aldı, ne işyerinde iş kazalarını önleyici tedbirler aldırdı. Ne de iş güvenliğini sağladı. Patronla işbirliği yaparak başımıza âdeta işveren kesildi. Sizleri bu sendikadan istifaya davet ediyor, işçilerin söz ve karar sahibi olduğu, işçilerin yaşama ve çalışma koşullarını geliştirmeyi amaç edinen gerçek bir sendikaya üye olmaya çağırıyorum.»

O günden sonra işveren bir kaç işçiyi işten attı. İşyerinde baskı ve zulüm arttı. Fabrikaya girerken ve çıkarken üstleri aranan işçilerin birbirleriyle konuşmaları yasaklandı. Tuvalete gitmek için izin isteyen işçilere, Sigortaya gitmek için izin verilmiyordu.

Eliyle düğmeye, ayağıyla pedala basarak presi çalıştıran Apo, halâ işine devam ediyor, işten çıkarılan arkadaşlarını hatırlayarak onlar kavgalarında haklıydılar diye düşünüyordu. Ve sarı sendikacılıkla mücadele etmeye karar veriyordu.

Birgün Apo'yu patron yanına çağırdı. Odada Sarı-İş'in yöneticileri de vardı. Apo! dediler. Senin başka bir sendika için çalışmakta olduğunu öğrendik. İşçilerle gizli gizli toplantılar yaptığını biliyoruz. Hattâ o sendikaya üye olduğunu da biliyoruz. Gel sen akıllı adamsın, vazgeç bu sevdadan. Al sana şu kadar para. Arkadaşlarını da caydır bu işten.

Vazgeçer miydi Apo. Satar mıydı arkadaşlarını. İşten atılan yiğit işçiler geçiverdi gözlerinin önünden. Beraber çalıştığı arkadaşları geçiverdi. Kararı kesindi. Başlangıçta iki amaçlı bir kavgaya giren Apo, yeni bir kavgaya daha girmişti. Sömürüye ve sarı sendikaya karşı. Yine ölmemek için. Hayır ağam vazgeçmiyeceğim bu sevdadan dedi. Çıktı gitti.

Ertesi gün paydosa yakın saatlerde Fabrikaya gelen bir ambulânsa işçi Apo'nun cesedini yerleştirdiler. Her ne hikmetse pres aniden boşanıvermiş, Apo'nun başına inivermişti. Köyde ağa tarafından emilen Apo, kent patronun elinden ölmüştü. Ne var ki bu cinayetlerine hemen bir katil buldular. Oracıkta yapılan tutanağa göre asıl katilin Apo olduğuna karar kıldılar. Onu, köyüne göndermek üzere Haydarpaşa Garından kara trene koydular.

Tüm güzelliklerin karaya boyandığı ancak umutların karartılamadığı yere dönen Apo'nun cebinden, İşçi Arkadaşlarıyla çektirdiği bir fotoğraf düştü. Fotoğrafı bulan bir Demir Yolu İşçisi, resmin arkasındaki yazıları şöyle okuyordu.

Hep bir ağızdan türkü
söyleyip,
Hep beraber sulardan çekmek
ağı.
Demiri oya gibi işleyip hep
beraber,
Hep beraber sürebilmek
toprağı.
Ballı incirleri hep beraber
yiyebilmek,
Yarin yanağından gayrı, her
yerde, her şeyde,
Hep beraber diyebilmek için,
Onbinler verdi. Sekizbinini..

Beko Olayı Üzerine

KEMAL TÜRKLER: «REFERANDUM, GİZLİ OY-AÇIK SAYIM OLARAK YASALAŞMALIDIR»

Kamuoyu ve işçiler arasında büyük tepki yaratan bu olay üzerine DİSK ve Türkiye Maden-İş Sendikası Genel Başkanı Kemal TÜRKLER Basına ve TRT'ye şu demeci verdi.

«DİSK'e bağlı Türkiye MADEN-İŞ Sendikasına üye olan 700 işçinin sendika seçme özgürlüğünü kullanması, sahte üyelik fişleriyle Toplu Sözleşme yapmaya kalkışan Cevher-İş Sendikasının suç üstü yakalanmasını sağlamıştır... Bölge Çalışma Müdürlüğü müfettişleri, Cevher-İş'in iddiasını gerçeğe uygun bulmayınca doğru bir sonuca varmak için işyerinde Referandum yapılmasının tek çıkar yol olduğunu anlamış ve bu doğrultuda görüş belirtmiştir. İş Mahkemesi elbette bu gerçekleri ve belgeleri en iyi değerlendirecek makamdır.

Biz, bu olayın da ortaya çıkardığı sendika seçme özgürlüğü üzerinde durmak istiyoruz. Pek çok işyerinde başgösteren huzursuzluk gerek Bölge Çalışma Müdürlüklerini, gerekse İş Mahkemelerini en çok uğraştıran ve işçiler arasında olduğu kadar işçi-işveren ilişkilerini de bozan konu, Toplu Sözleşme yetkisinin saptanmasında işçilerin gizli oyuna başvurarak hangi sendikayı sözleşme yapmaya yetkili kıldıklarını açıklama işlemi olan Referandum'un hâlâ yasal veya uygulama zorunluğu bulunan bir işlem olduğunun askıda bırakılmasıdır. Sendika seçme özgürlüğünün gizli oy açık sayıma dayalı bir düzen olarak işlemesini bugüne dek ne iktidarlar, ne de sermaye çevreleriyle bütünleşen Türk-İş Konfederasyonu istememiştir. Bu nedenle de pek çok olay çıkmış ve pek çok işçinin çalışma hakkı elinden alınmış, özgürlükleri baskı altında tutulmuştur. Bir an önce işçiyi işçiye karşı çıkaran, sarı şebekelerin işçi gelirlerine el koymasına yol açan, Anayasal hakların ayaklar altına alınmasına ve işlemez hale getirilmesine neden olan bozuk düzene son verilmelidir. İşçilerin bu konuda tek isteği gizli oy açık sayımla anlaşmazlıkların ya da tereddütlerin ortadan kaldırılmasıdır.»

DİSK'e bağlı Türkiye Maden-İş Sendikası adına; **Sahibi: Kemal TÜRKLER, Yazıişleri Müdürü: Kudret YILDIRIM** Yönetim ve Yazışma adresi: Barbaros Bulvarı No: 58 Beşiktaş-İstanbul, Telefon: 48 50 74 - 48 50 75 - 48 50 76 Dizgi Asya Matbaası, Filmleri: Ebru Grafik, Baskı: Arofis **Bu sayı 60 000 adet basılmıştır.** Ayrıca para ile satılmaz.

BEKO İŞÇİLERİNİN MÜCADELESİ

Baştarafı 1. sayfada

anmaya başlandı. 18 üyemiz de gözaltına alındı.

Bunun üzerine harekete geçen Sendikamızın Hukuk Müşavirleri. Mahkemeye başvurarak tutuklanan işçilerin serbest bırakılmasını sağladılar.

CEVHER-İŞ REFERANDUMDAN KAÇIYOR

8. İş Mahkemesi Bölge Çalışma Müdürlüğünün kendisine aksettirdiği yetki tespitinde usul kararının saptanmasını gizli oy, açık tasnif yeni Referandum olarak saptayınca, bu güne kadar işyerinde genel müdürleri dahi üyesi göstererek, Beko Teknik işyerinde 720 kayıtlı üyem var diyen Cevher-İş, gerçek yüzünün açığa çıkacağını ve bunu da kendisi gibi diğer sarı sendikaların sonu demek olduğunu gayet açıkça anladığı için 21 1975 tarihinde Bölge Çalışma Müdürlüğüne başvurarak yetki iddiasından vazgeçtiğini belirtti.

İŞÇİLER NE DİYOR

Bunun üzerine Beko Teknik'li tüm Devrimci işçiler Cevher-İş Sendikasının Bölge Çalışma Müdürlüğüne baş vurarak yetki iddiasından kasıtlı olarak vazgeçtiğini söylemişler ve şöyle devam etmişlerdir. «Cevher-İş'in bu tutumu, 8. İş Mahkemesince verilen karar üzerine gerçek bir referandumun uygulanmasını engellemek amacına yöneliktir. Çünkü karar, İstanbul'da verilen gerçek ilk referandum kararıdır. Çünkü bundan böyle her yetki ihtilâfında referandum kararı verilirse bu, hem Cevher-İş'in hem de diğer Sarı Sendikaların sonu demek olacaktır. Çünkü mesele sadece Beko Teknik'li işçilerin meselesi değil, tüm işçi sınıfımızın meselesidir. Bu sorunun asıl kökeni, sınıf çıkarlarının zıtlığında yatmaktadır. Bu, Türkiye burjuvazisiyle işçi sınıfı arasında başından beri var olan sınıf mücadelesinin meselesidir. Ancak ne yaparlarsa yapsınlar Toplu Sözleşme yapmaya yetkili sendikanın saptanması için gerçek referandumların yapılmasını engelleyemiyeceklerdir. Çünkü biz bunun için mücadele veriyoruz.»

BURSA İŞÇİSİ KARAR VERDİ

Baştarafı 1. sayfada

Bu amaçla 2/2/1975 tarihinde Bursa'da Mako işçileriyle bir toplantı yapıldı. Bu toplantıda Genel Başkan Vekilimiz; Bahtiyar Erkul özetle şöyle dedi:

«1975'de büyük bir hızla değişen sosyal, ekonomik, politik, sorunların beraberinde getirdiği çetin problemlere sağlıklı bir çözüm bulabilmek için başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkımıza büyük ve ciddi görevler düşmektedir.

Gerçekten 1975 dünyasında başta Emperyalizmin ağası Amerika olmak üzere aynı düzende yönetilen tüm Avrupa ve giderek dünyanın diğer ülkeleri korkunç bir krizin göbeğine girmiş durumdadır.

Hiç kuşkusuz ki, bu tür düzenlerde bu gibi krizler ne ilk, ne sondur. Şimdi ülkemizi de yavaş, yavaş etkisi altına alan bu ekonomik kriz giderek, daha da yoğunlaşacak ve tüm emeğiyle çalışanlar için büyük bir tehlike doğuracaktır.

Sermaye sınıfı bugüne kadar olduğu gibi, bu günde bu ekonomik krizin ağır yükünü emekçi halkımızın sırtına yüklemekle kendisini kurtarma yolunu tutacaktır.

Bu nedenle Türkiye İşçi Sınıfının devrimci örgütlerde bütünleşmesi gerekmektedir.

Ancak böylelikle İşçi Sınıfı, ekonomik krizin omuzlarına yüklediği ağır yükün altında ezilmekten kurtulacaktır.»

PENDİK'TE

(Baştarafı 1. sayfada)

Pendik IV. Bölge Temsilciliğimize bağlı Ümraniye'de kurulu 1300 işçinin çalıştığı Northern Elektrik Telekomünikasyon A.Ş. (kısa adıyla Netaş) işçileri, kendi işkolumuzda Tekmet-İş adıyla faaliyet gösteren sendikadan topluca istifa ederek devrimci saflarımıza katılmışlardır.

Bunun üzerine Tekmet-İş, işyerinde sendikamızın örgütlenme çalışmalarını sürdüren Tunç Ay, Mustafa Gedik, Sakin Güneş ve Vural Koral isimli kardeşlerimizin temsilcilik ve üyelik sıfatlarını kaldırmış ve bu kardeşlerimizi işverene şikâyet ederek, işçilerin sendika seçme özgürlüğünü engelemek istemiştir.

SAYIN FEHMİ IŞIKLAR ÇAĞDAŞ METAL-İŞ SENDİKASI

8 Şubat 1975 tarihli düzenlediğiniz eğlence toplantısına davet eden telgrafınızı aldım DİSK Genel Başkanlığına muhatap olma durumunda olmadığınız için Türkiye Maden-İş Sendikası Genel Başkanı olarak cevap veriyor, biz işçi sorunlarının görüşüleceği her yerde ve toplantıda her zaman hazırız ve varız. Ancak toplantı ile ilgili bastırıp dağıttığınız bildiriden anlaşıldığına göre toplantı şarkıcılarında bulunduğu bir eğlence toplantısıdır ve ancak sizin davetiye vereceğiniz kişiler katılacaktır. İşçi sorunları ciddiyet ister, titizlik ister. Şarkıcılarla oluşturulan bir eğlence programı ile ciddiyetten uzaklaştırılan bir toplantıda işçi sorunlarını tartışmaya kalkışmak işçileri ve işçi sınıfı davasını hiçe saymak anlamını taşır, işçilerin önemli sorunlarının tartışılacağı bir toplantıya bütün işçiler doğal olarak davetli sayılır. Çünkü onların davetiyesi ellerinin nasırıdır. Hodri meydan çağrınıza katılmak için kendimize güvenimiz tamdır. Eğer sizin de kendinize olan güveniniz bizimkinin onda biri kadar varsa, yapılacak açık oturum tartışmasını sulandırmadan, ciddiyet ve titizlik kazandırmak için prog-

(Baştarafı 1. sayfada)

ramdan şarkıcıları ve eğlenceyi çıkarın ve davetiye ile girme usulünü kaldırın toplantıya isteyen bütün işçiler katılsın ve onların önünde doğruları ve yanlışları tartışalım. Bu önerimizi kabul ettiğiniz takdirde üç gün içinde bildirmenizi rica ederim. Aksi halde kabul etmemiş sayılacaksınız. Böylece Toplu Sözleşme arifesinde işçilerin Maden-İş içindeki örgütlenmelerini engellemek amacı ile oyun oynadığınız ve sizin yanlış yolda olduğunuz açıkça anlaşılmış olacaktır.

TÜRKİYE MADEN-İŞ SENDİKASI GENEL BAŞKANI KEMAL TÜRKLER

ERDEMİR'DE GÜÇLÜYÜZ

9. Bölge Temsilciliğimize bağlı Ereğli Demir-Çelik İşletmelerinde sürdürülen örgütlenme çalışmaları ile ilgili olarak kendisi ile konuştuğumuz Bölge Temsilcisi Şükrü Özbayrak gazetemize şunları söylemiştir:

«İşveren, çirkin politikacı ve sarı sendikacılar koalisyonu Erdemir işçilerini bölmeğe çalıştılar.. Amaçları devrimci sendikamızı çökertmek, 5. dönem sözleşmeyi uygulatmamak ve 6. dönem sözleşmeyi sarı sendika ile yapmaktı. Bu amaçla her çareye başvurdular. Elbette Erdemir işçisi buna seyirci kalamazdı. Oynanan oyunun farkına varan Devrimci İşçiler Sendikamızda görev aldılar. Bir yandan oyuna getirerek istifa ettirilen arkadaşların üyelik kayıtlarını yaptık diğer yandan yasal kuruluşlardan yetki kararını tescil ettirdik. Bu çalışmalarımız işçi temsilcilerimizin atanması ile noktalandı.

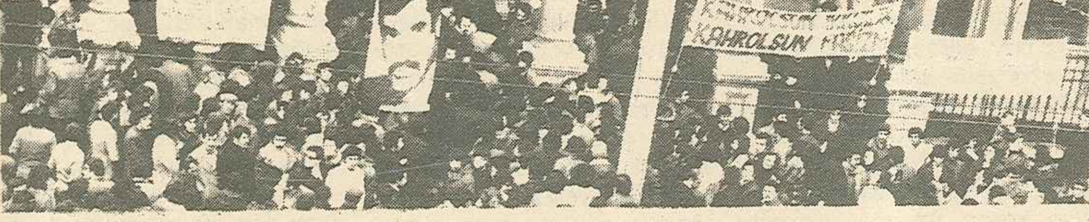
Kendilerinin bu çalışmaları yaparken sermaye uşaklarının da boş durmadığını, gerçi fabrikada yetkiliyiz diyemediklerini ancak Ereğli'de işçi pazarı kurup para ile üye kaydetmeğe çalıştıklarını ve sendikamızda görev alan Devrimci yöneticiler aleyhine yıpratma kampanyası açtıklarını fakat bütün bu engellemelerinin tesirsiz kaldığını belirten Özbayrak daha sonra işveren ile Sarı Sendika işbirliğine değinerek şöyle devam etmiştir.

«İşte bu arada işverende devreye giriyor, mesai saatleri içinde fabrika sahasında sendikal faaliyetlere müsamaha edilmeyecek diyordu. Ne varki aynı işveren, Çelik-İş Sendikası başkanına Sendikal faaliyetler için bu iş yerinde süresiz izin veriyor, yasaları ve yargıtay kararlarını hiçe sayarak, Çelik-İş'i ayakta tutabilmek için dayanışma aidatını kesmekte ısrar ediyor, yasal yetkisi olmadığı halde Çelik-İş yöneticileriyle sanki onlar yetkiliymiş gibi oturup konuşuyor, Çelik-İş idarecilerinin guruplar halinde mesai saatleri içinde işyerlerini gezmelerine izin veriyor ve ünite yetkililerini yetkisiz Çelik-İş yöneticilerine muhatap ediyordu.»

İşyerinde gerçekten huzur isteniyorsa, işçi sorunlarının yalnızca sendikamız yetkilileri ile görüşülmesini isteyen Özbayrak, son olarak şunları söylemiştir.

«Erdemir'de biz yetkiliyiz. Temsilcilerimiz yasal haklarını kullanıyor ve de kullanacaklardır. Eğer sendikamız görevlilerinin çalışmaları engellenirse tepkimiz yasal fakat sanıldığından sert olacaktır.»

FAŞİSTLER ÖZGÜRLÜK ve DEMOKRASİYİ KATLETMEK İSTİYORLAR

Emekçi halkımızın Demokrasi ve Özgürlük mücadelesine karşı son aylarda gittikçe artan saldırılar geçtiğimiz günlerde biri işçi (Adana'da) diğerleri ise öğrenci olan kardeşlerimizin (İstanbul'da) hayatlarına mal olmuştur. CHP Genel Başkanının konuşmasını dinlemek üzere toplantı alanına gelen işçi kardeşimiz Hüseyin Örek, ırkçı ve sahte milliyetçi faşist komandolar tarafından muştalarla dövülerek komaya sokulmuş daha sonra yapılan her türlü müdahaleye rağmen demokrasi ve özgürlük aşığı kardeşimiz kurtarılamamıştır.

Yıllardan beri halkımız işçi sınıfımız ve gençliğimiz üzerine en yoğun baskı ve terörü uygulayan egemen sınıflar şimdide biri işçi diğerleri öğrenci olan Hüseyin Örek, Şahin Aydın ve Kerim Yaman'ı katletti. Hüseyin Örek, Şahin Aydın ve Kerim Yaman'ın ölümü burjuva basınının yazdığı gibi Sağ-sol çatışması yüzünden olmamıştır. Kardeşlerimiz ırkçıların, kafatascıların yani kısacası egemen sınıfların ve emperyalizmin kuklası faşistlerin kurbanı olmuştur. Onların açık saldırıları sonunda öldürülmüşlerdir.

Şahin, Hüseyin ve son olarak öldürülen Kerim Yaman kardeşlerimiz de Türkiye İşçi Sınıfının vermiş olduğu özgürlük ve demokrasi şehitlerindendir. Onlarda Gamak'ta, Kozlu'da, İzmit'te, İzmir'de, İstanbul'da kısacası ülkemizin dört bir yanında faşistlerce katledilen kardeşlerimiz gibi özgürlük ve demokrasi şehitleridir.

Ülkemizin tüm emekçi halkı artık şunu iyice anlamış bulunmaktadır. Faşistlerin asıl katletmek istedikleri özgürlük ve demokrasidir. Onlar halkımızın tüm emekçilerin hızla uyanışı ve gerçek demokrasi yolunda vermiş oldukları mücadeleyi katletmek istemektedirler fakat onlar şunu kesinkez anlamalıdırlar ki, tarihin tekerleğini geriye doğru döndürmek mümkün değildir.

Ülkemizin tüm emekçi halkı dün olduğu kadar bugün daha güçlü ve bilinçli olarak demokrasi ve özgürlük mücadelesine sahip çıkmakta ve onu ileriye götürmekte daha kararlıdırlar. Faşistler ve onların perde arkasındaki kışkırtıcıları günü gelince Türkiye halkı, Tüm Emekçiler ve işçi sınıfı önünde, yaptıklarının hesabını ergeç verecektir. Halkımızı özgürlük ve demokrasi uğruna verilen mücadeleden kimse döndüremiyecektir.

DİSK CİNAYETİ TEL'İN ETTİ

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (Kısaca DİSK) Genel Başkanı Kemal TÜRKLER, bugün basına ve TRT'ye şu yazılı demeci vermiştir:

«Öğrencilerin hakları olan özgür fikir tartışması düzenini, hakları verilmeyen işçilerin yasal yoldan istekte bulunmalarını kendi kendilerine suç sayıp gençlere ve işçilere silâhla saldıranlar dün yine cinayet işlediler, işçilere ve gençlere saldırarak demokratik Anayasal düzeni yıkmaya yönelik girişimlerde bulundular. Belli bir merkezden yönetildikleri görüşünü güçlendirir biçimde yurt ölçüsünde yer yer karışıklık çıkararak, ateşli silâhlarla masum insanların kanına girerek suç işlemeyi bir görev niteliğine dönüştürenlere yasaların uygulanması dönemi başlamalıdır.

Anayasal demokratik düzenden tedirgin olan sağcıların yasaların tanıdığı hakları ve özgürlükleri kullananlara karşı giriştikleri saldırılar çok önemli iç ve dış tehlikelerin belirdiği bir ortamda Türkiyenin geleceğini tehdit eden bir genişlik kazanırsa bundan hiç bir düşünce ayrımı gözetmeden bütün Türkiye ve ulusumuz zarar görecektir. Bu gerçek, her türlü saldırı nedeninin üstündedir. Değişen bugünkü dünya koşulları içinde halkımızın bilinçlenmesinden korkanların, düşünce özgürlüğüne dayalı demokratik düzeni boğazlamaya yönelik saldırı ve cinayetlerini şiddetle tel'in eder, zorbalığa son verilmesini isteriz.»

ŞERİF AYGÜN'Ü ANIYORUZ

1969 yılının 30 Aralığında Gamak Motor Fabrikasında polis kurşunuyla can veren yiğit işçi kardeşimiz Şerif Avgün'ün ölümünün 5. yıldönümünde Türkiye İşçi Sınıfı onu saygı ile anıyor.

Şerif Aygün Sendika seçme özgürlüğü uğruna mücadele ediyordu fakat patron ve sarı şebekeler tarafından hunharca kurban edilmiştir.

O gün yiğit Gamak işçileri sarı sendikan Çelik-İş'in tahakkümünden kurtulmanın mücadelesini vermekteydiler. Sarı şebeke tahakkümünü yıkıp Maden-İş'in Devrimci saflarına katılan 500 Gamak işçisinin zaferini kırmak istiyen patron, sarı sendikanın çöktüğünü görünce 500 işçinin bir kısmını işten attı geri kalanlara ise 10 günlük mecburi izin verdi. Fakat Gamak işçileri topluca fabrikanın önüne gelmişler ve Maden-İş Sendikasının devrimci saflarında yer almanın kararlılığı içinde topluca patrona direneceklerini bildirmişlerdi. Arkadaşlarının en ön saflarında yer alan Aygün, işverenin Fabrikaya doldurmuş olduğu polis tarafından açılan ateşle göğsünden vurularak şehit edilmişti.

DÜNYA'DAKİ AÇLIĞIN NEDENİ TABİİ AFETLER DEĞİLDİR

32 ÜLKE AÇLIK VE YOKSULLUK YÜZÜNDEN YOK OLMA TEHLİKESİYLE KARŞI KARŞIYA (CUMHURİYET)

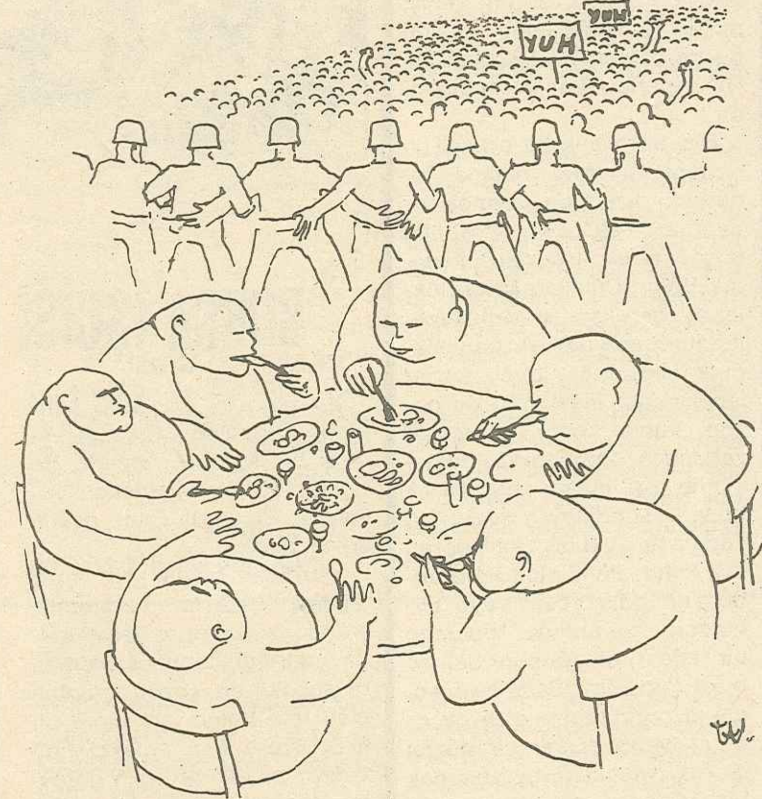
ETİYOPYA'DA (HABEŞİSTAN) 3,5 MİLYON KİŞİ AÇ. (Y. ORTAM)

BANGLADEŞ'TE YÜZBİN KİŞİ AÇLIKTAN ÖLDÜ. (Y. ULUS)

AÇLIĞA DAYANAMAYAN BİR BABA, 5 ÇOCUĞUNU KARISINI VE KENDİSİNİ ZEHİRLİYEREK ÖLDÜRDÜ. (Y. ULUS)

İşte son günlerde çıkan gazetelerin başlıklarından bir kaç tanesi, niçin bu insanlar sinekler gibi sokak ortasında dökülüp dökülüp ölüyorlar? Çünkü dünyamızın 3/2'sinde hâlâ insanın insan tarafından sömürülmesine son verilememiştir. Onun için milyonlarca aç insanın bulunduğu bu ülkelerdede sömürünün en insafsız biçimleriyle hüküm sürmesi açlığın temel nedenidir.

Örneğin 3,5 milyon insanın büyük bir kısmı ölümle yaşam arasındaki çizginin üzerinde bulunurlarken, Habeşistan İmparatoru Haile Selasiye (Aslanlar Aslanı)'nın 185 milyon dolarlık serveti ve Avrupa Bankalarında da parası bulunduğu açıklanmıştır. Ülkesinde bir lokma ekmek için dükkanlar önünde ağlaşan anne ve çocuklar açlıktan kurtulsunlar diye zehirli, yiyeceklerle susturuluyorlar. Ha beşistan, Pakistan, Bangladeş, Hindistan ve buna benzer diğer 32 ülke, bugün için somut olarak açlık sorunuyla karşı karşıya bulunuyorlar. Sırada daha kaç ülke var? Onu zaman gösterecektir. Yoksul ülkelerde açlığa başlıca sebep olarak tabii afetler gösterilmektedir. Oysa bunlar birer uyutmaca olmaktan başka birşey değildir.

AÇLIKTAN ÖLEN İNSANLARIN KATİLİ SÖMÜRÜ DÜZENİDİR

Eğer bugün, şu yaşanası dünya'da milyonlarca insan bir lokma ekmek bulamayıp, açlıktan ölüyorsa, bunun nedenini, insanın insanı sömürmesinde aramak gerekecektir. Günümüzdeki insanın insanı sömürmesi düzenine ise Kapitalizm denir. Bu düzende, bir avuç kapitalist (sermayedar), işçi sınıfını ve diğer emekçi sınıfları değişik yöntemlerle sömürür ve kendileri, kârlarına kâr eklerken milyonlarca insanın aç kalmasına sebebolur.

Bugün başta Amerika olmak üzere İngiltere ve Fransa gibi diğer emperyalistler (Gelişmiş kapitalist ülkeler) ve bunları ülkelerine davet eden patronlar yoksul halkların celladıdırlar.

İşçi sınıfı ve diğer emekçi sınıflar işte bu kahrolası kapitalist sömürü düzenine karşı verecekleri mücadele ile insanın insanı sömürmediği ve insanların açlıktan ölmediği yeni bir dünya kuracaklardır.

Ölmek bir şey değil dostlar
hergün ölmek güç
AÇLIK
o başka ölüm
AÇLIK KORKUSU
beter
ne atom ne hidrojen ne
yangın
dağları dümdüz etmeğe--
dostlar
aç çocukların çığlığı yeter.